

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

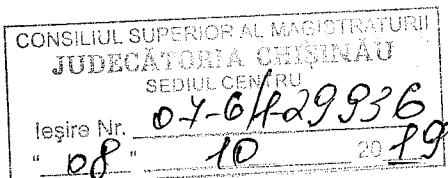
mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfint, 162

Republika Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfint,
162 avenue

Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail:
jcc@justice.md

08 octombrie 2019

Curții Constituționale a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28

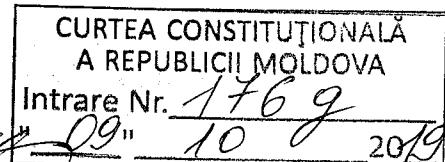
În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Judecător Maria Frunze, se află cauza penală nr. 1-982/2017 privind învinuirea lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova.

Prin prezenta, vă expediem sesizarea avocatului Borislav Babenco în interesele inculpatului Zagoraneanu Vladimir cu privire la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „soldate cu urmări grave” din dispoziția art. 335 alin.(1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova.

La necesitate se va expedia cauza penală în original.

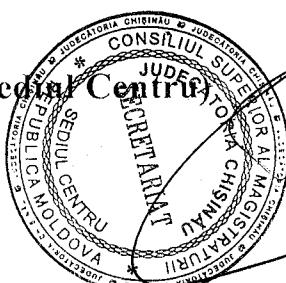
Anexă:

- Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 octombrie 2019 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 4 file;
- Cererea înaintată de avocatul Borislav Babenco în interesele inculpatului, Zagoraneanu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 15 file;
- Copia rechizitoriului cauzei penale de învinuire a lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova pe 15 file

Judecătorul
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Maria Frunze

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire Babenco

2. Prenume Borislav

3. Funcția Avocat în cadrul Cabinetului Avocatului "Babenco Borislav"

4. Adresa mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 61, of. 142

5. Tel./fax GSM 069157121

6. Numele și prenumele reprezentantului* -----

7. Ocupația reprezentantului -----

8. Adresa reprezentantului -----

9. Tel. -----

10. Fax -----

11. -----

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității a sintagmei „soldate cu urmări grave” care se conține în dispoziția art. 335, alin. (1¹) din Codul penal, prin prisma prevederilor articolelor 1, alin. (3), art. 22, care garantează principiul legalității incriminării și al legalității pedepsei penale, în coroborare cu articolul 23 alin. (2) din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 și art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege, prin prisma art. art. 20, 23 din Constituție.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13. Urmărirea penală în cauza penală nr. 2016978203 a fost pornită la data de 22 octombrie 2016, de organul de urmărire penală al CNA conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328, alin. (3), lit. d) CP al RM, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, săvârșite de către o persoană publică, soldată cu urmări grave intereselor publice.

Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978263 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 328, alin. (3), lit. d) Cod Penal.

Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978264 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 328, alin. (3), lit. d) Cod Penal.

Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978265 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 335, alin. (1¹) Cod Penal.

La data de 05 decembrie 2016, cauzele penale nr. 2016978203, 2016978263, 2016978264 și 2016978265 au fost conexe, într-o singură cauză penală, acordându-i nr. 2016978203.

La 16 octombrie 2017 cauza penală pe faptele incriminate învinuitului Zagoraneanu Vladimir Ivan a fost disjunsă într-o procedură separată, în partea ce ține de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 335, alin. (1¹) Cod Penal.

Potrivit Rechizitoriului întocmit de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Veaceslav Potînga, Zagoraneanu Vladimir este învinuit în aceea că el, activând în baza procesului-verbal al adunării generale a asociațiilor SC "Admiral Casino Imperial" SRL din 19.12.2005, în calitate de administrator și asociat al SC "Admiral Casino Imperial" SRL, fiind conform prevederilor art. 124 Cod Penal, persoană care gestionează organizația comercială, adică persoană căreia i s-a acordat permanent, prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice, abuzând de situația de serviciu gestionând de comun acord cu Donciu Mihail Sergiu și Borta Ghenadie Ion, SC "Admiral Casino Imperial" SRL, acționând din interes material personal, a comis abuz de serviciu, soldate cu urmări grave.

Prezenta cauză penală se află pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, judecător Frunze Maria, dosar nr. 12-1-72800-30102017.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. Autorul prezentei sesizări își sprijină argumentarea și își intemeiază solicitările pe următoarele prevederi legislative și jurisprudențiale:

1) Prevederile relevante ale Constituției RM:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sănătate garantate”.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale”.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică”.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngădui accesul la justiție”.

Articolul 22

Neretroactivitatea legii

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos”.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative”.

2) Jurisprudența Curții Constituționale a RM

Prevederile relevante ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016

„64. ... Curtea reține că soluționarea unui litigiu nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale.

71. Astfel, excepția de neconstituționalitate reprezintă o acțiune procesuală de apărare, prin care Curtea Constituțională este sesizată asupra neconcordanței cu prevederile Constituției a unor dispoziții legale aplicabile în cauza dedusă instanței de judecată.

79. Astfel, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate.

80. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitatea sa de garant al supremăției Constituției, să-și exerce controlul asupra puterii legiuitorului cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

Prevederi relevante ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017

„51. Curtea menționează că principiul constituțional al preeminenței dreptului și al legalității constituie valori fundamentale ale statului de drept.

52. În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea a statuat că:

„52. [...] preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidentă.”

53. De asemenea, în Hotărârea nr. 25 din 13 octombrie 2015 Curtea a statuat că:

„33. [...] preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.”

54. Curtea reține că garanțiile prevăzute de art. 22 din Constituție, de rând cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.

55. Astfel, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (*nullum crimen sine lege*).

56. În cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni v. România (hotărârea din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat:

„40. [...] Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.”

57. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduită incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie certă definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale,

urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, §70).

58. Curtea Europeană în jurisprudență sa a statuat că „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Río Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărârea din 21 octombrie 2013, § 91).

59. Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedeșele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițial are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărârea din 15 octombrie 1996, § 29, 32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărârea din 12 februarie 2008, ...)

60. De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudență sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71).

61. Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

89. Astfel, Curtea reține că elementul material al infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu este expus într-o formulă extrem de vagă, încât atât organele judiciare care au misiunea de a interpreta și aplica legea, cât și destinatarii legii nu pot anticipa încălcarea căror atribuții de serviciu pot determina atragerea la răspundere penală, or, norma penală nu indică la care prevedere normativă trebuie raportate dispozițiile criticate.

90. Având în vedere specificul dreptului penal, Curtea reține că răspunderea penală pentru infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu nu poate interveni pentru orice încălcare de către persoanele publice a atribuțiilor de serviciu fără a da o justă apreciere caracterului actului normativ din care emană. Or este necesar un amumit raport de proporționalitate între caracterul actului normativ în care se regăsește atribuția de serviciu a persoanei publice și comportamentul prin care atribuția în cauză se încalcă și îmbracă forma ilicitului penal.

91. Curtea observă că, atunci când operează cu noțiunea de „atribuții de serviciu”, Codul penal utilizează expresia „atribuții acordate prin lege” (a se vedea art. 328 din Codul penal, care incriminează „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”).

92. Prin urmare, Curtea deduce că scopul legiuitorului a fost de a circumscribe legea penală la cercul atribuțiilor de serviciu conținute în „lege”.

93. În acest sens, deși infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu a fost concepută să acopere o gamă largă de abateri ale persoanelor publice, totuși, Curtea menționează că, pentru aplicarea normei penale în calitate de ultim resort, noțiunea „situația de serviciu” din elementul material al infracțiunii „abuz de putere sau abuz de serviciu” de la articolul 327 din Codul penal trebuie analizată doar prin raportare la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

94. În acest sens, Curtea notează că conceptul de lege poate fi înțeles doar ca act adoptat de Parlament în temeiul art. 72 din Constituție.

95. Curtea reține că, în cazul în care folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu nu s-ar raporta la atribuțiile de serviciu prevăzute de o lege, s-ar ajunge la situația ca elementul material al infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu să fie configurat atât de către legiuitor, cât și de către alte entități publice.

96. Pentru aceste considerente, Curtea reiterează că legea penală are repercusiunile cele mai dure comparativ cu alte legi sancționatoare, ea incriminează faptele cele mai prejudiciabile, respectiv, norma penală trebuie să dispună de o claritate desăvârșită pentru toate elementele componenței infracțiunii în cazul normelor din partea specială a legii penale (HCC nr. 14 din 27 mai 2014, § 83).

103. Prin urmare, Curtea reține că pentru asigurarea principiului legalității incriminării textul „a situației de serviciu” din alin. (1) al art. 327 din Codul penal urmează a fi interpretat prin raportare la atribuțiile de serviciu reglementate expres prin lege”.

3) Prevederi relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare CEDO)

Articolul 6 Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeinicieei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereseelor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul :

a. să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa ;

b. să dispună de timpul și de îňlesnirile necesare pregătirii apărării sale ;

c. să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer ;

d. să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării ;

e. să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere ”.

Articolul 7 Nici o pedeapsă fără lege

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate”.

4) Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO)

Hotărârea din 24.05.2007 în cauza Dragontoniu și Militaru – Pidhorni c. României

”33. Curtea amintește că art.7 alin. (1) din Convenție consacrată, în general, principiul legalității delictelor și pedepselor (*Nullum crimen, nulla poena sine lege*) și interzice, îndeosebi, aplicarea retroactivă a dreptului penal atunci când se face în detrimentul acuzatului (Kokkinakis împotriva Greciei, 25 mai 1993, §52). În timp ce interzice în special extinderea domeniului de aplicare a infracțiunilor existente la faptele care, anterior, nu constituau infracțiuni, el ordonă de asemenea să nu aplique legea penală în mod extensiv în detrimentul acuzatului, de exemplu prin analogie. Reiese că legea trebuie să definească clar infracțiunile și pedepsele care le sancționează (Achour împotriva Franței, nr. 67335/01, §41, 29 martie 2006).

34. Noțiunea de ”drept” (“law”) folosită la art.7 corespunde celei de ”lege” care figurează în alte articole ale Convenției; ea înglobează dreptul de origine atât legislativă cât și jurisprudențială și implică unele condiții calitative, între altele cele ale accesibilității și ale previzibilității (a se vedea, în special, Cantoni împotriva Franței, 15 noiembrie 1996, §29, Coeme și alții împotriva Belgiei, nr. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 și 33210/96, §145, și E.K. împotriva Turciei, nr. 28496/95, §51, 7 februarie 2002).

35. Ea amintește că însemnatatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă precum și numărul și calitatea destinatarilor săi (Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției din 28 martie 1990, p.26, §68). Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consilierie pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune (a se vedea, între altele, Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, 13 iulie 1995, p.71, §37). Acest lucru se întâmplă de obicei cu profesioniștii, obișnuiați să facă dovada unei mari prudențe în exercitarea meseriei lor. De asemenea se poate aștepta de la ei să acorde o atenție deosebită evaluării riscurilor pe care le implică (Cantoni, citat anterior, §35).

37. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și evident previzibilă (S.W. împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, 22 noiembrie 1995, p.41, §36).

43. Din aplicarea extensivă a legii penale rezultă că, cel puțin din cauza lipsei unei interpretări jurisprudențiale accesibile și evident previzibile, cerințele articolului 7 nu ar putea fi privite drept respectate în privința unui acuzat.

5) Prevederi relevante ale Codului penal

Articolul 14. Noțiunea de infracțiune

(1) Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

(2) Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Articolul 51. Temeiul răspunderii penale

(1) Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

(2) Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Articolul 52. Componența infracțiunii

(1) Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

(2) Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Articolul 335. Abuzul de serviciu

(1) Folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație a situației de serviciu, a bunurilor organizației în interes material, în alte interese personale sau în interesul terților, direct ori indirect, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

6) Prevederi relevante ale Codului de procedură penală

Articolul 19. Accesul liber la justiție

...
(3) Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitorului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Articolul 52. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale

(1) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale: 1) pornește urmărirea penală, disponând printr-o ordonanță motivată fie efectuarea urmăririi penale de către alte organe de urmărire penală, fie exercitarea sa nemijlocită a urmăririi penale în conformitate cu prevederile prezentului cod, sau refuză pornirea urmăririi penale, sau dispune încetarea urmăririi penale;

2) exercită nemijlocit urmărirea penală, revenindu-i atribuțiile organului de urmărire penală;

3) conduce personal urmărirea penală și controlează legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de organul de urmărire penală, decide excluderea din dosar a probelor obținute conform

prevederilor art. 94 alin.(1);

6) verifică calitatea probelor administrate, veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și ca nici o persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indici temeinici că a săvârșit o infracțiune;

Articolul 252. Obiectul și scopul urmăririi penale

Urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Articolul 254. Rolul activ al organului de urmărire penală

(1) Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

(2) Activitatea organului de urmărire penală prevăzută în alin.(1) se efectuează și în cazul în care bănuitorul sau învinuitul își recunoaște vinovăția.

Articolul 255. Ordonanțele organului de urmărire penală

(1) În desfășurarea procesului penal, organul de urmărire penală, prin ordonanță, dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale în condițiile prezentului cod. Fiecare dintre acțiunile sau măsurile procesuale dispuse de către organul de urmărire penală se motivează, obligatoriu, în mod separat.

(2) Ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă, obiectul acțiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia și semnătura celui care a întocmit-o. Ordonația nesemnată de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică și se consideră nulă. Dacă organul de urmărire penală consideră că este cazul să fie luate anumite măsuri, face propuneri motivate în ordonață.

Articolul 291. Soluțiile dispuse de procuror la terminarea urmăririi penale

Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile prezentului cod privind urmărirea penală, că urmărirea penală este completă, că există probe suficiente și legal administrate, el dispune una din următoarele soluții:

1) atunci când din materialele cauzei rezultă că fapta există, că a fost constatat făptuitorul și că acesta poartă răspundere penală:

a) punе sub învinuire făptuitorul conform prevederilor art.281 și 282, dacă acesta nu a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, apoi întocmește rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată;

b) dacă făptuitorul a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, întocmește rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată;

2) prin ordonață motivată, dispune încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire.

A. Neconstituționalitatea prevederilor „soldate cu urmări grave” din alin. (1¹) art. 335 CP

15. În materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și al pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Potrivit art.7 §1 CEDO, nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituie o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional (*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*). Textul acestei norme instituie principiul legalității delictelor și pedepselor și cel potrivit căruia o lege penală nu poate fi aplicată extensiv în detrimentul acuzatului, în special prin analogie, ceea ce înseamnă că o **infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege**. Această condiție este îndeplinită atunci când persoana poate să știe, pornind de la prevederile normei pertinente și la nevoie, cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (*Hotărârea CtEDO din 25.05.1993 în cauza Kokkinakis c. Greciei*, §52). Noțiunea de "lege" care incriminează faptele ce constituie infracțiuni corespunde sensului care se regăsește în alte dispoziții ale Convenției, el cuprinde atât normele de drept *"de origine legislativă"* cât și pe cele *jurisprudențiale* și presupune îndeplinirea unor condiții calitative, cele de accesibilitate și de previzibilitate (*Hotărârea CtEDO din 15.11.1996 în cauza Cantoni c. Franței*).

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a reținut, că principiul în discuție are consecințe atât în activitatea de elaborare a normelor penale, cât și în procesul aplicării acestora. Altfel spus, acesta este obligatoriu deopotrivă pentru legislator și pentru judecător. În activitatea legislativă, principiul legalității incriminării și a pedepsei intervine atât sub aspect material, cât și sub aspect formal. Sub aspect material, acest principiu îi impune legislatorului două obligații fundamentale: (1) să prevadă într-un text de lege faptele considerate infracțiuni și pedepsele aferente; și (2) să redacteze textul legal cu suficientă claritate, pentru ca orice persoană să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile care intră sub incidența lui. Aspectul formal se referă la obligația adoptării normelor penale ca legi organice, potrivit articolului 72 alin. (3) lit. n) din Constituție (*HCC nr. 12 din 14 mai 2018, §§ 35, 36; nr. 22 din 1 octombrie 2018, & 30*).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca **doar legiuitorul să reglementeze conduită incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie certă definită, dar nu identificată prin interpretare extensivă de către cei care aplică legea**. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitraului (*HCC nr. 21 din 22.07.2016, & 70*).

Un argument în susținerea celor invocate mai sus, este și Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal (excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave). Prin **Hotărârea respectivă, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional articolul 328 alineatul (3) litera d) din Codul penal al Republicii Moldova și a indicat că având în vedere faptul că noțiunea de „urmări grave” se regăsește și în alte articole ale Codului penal, Curtea a atras atenția Parlamentului în privința necesității aducerii normelor penale în corespondere cu raționamentele expuse în hotărârea menționată.**

Astfel, Curtea a remarcat că nu există niciun text normativ care ar defini noțiunea de „urmări grave”, utilizată în articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal. De asemenea, legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice gravitatea urmării prejudiciabile. Astfel, există riscul ca gravitatea să fie apreciată în baza unor criterii arbitrare și discreționare de către cei dotați cu competența aplicării legii penale.

De asemenea, Curtea a constatat că unii judecători care s-au confruntat cu problema calificării cazurilor cu „urmări grave” au aplicat direct Convenția Europeană, menționând, între altele, că pentru a se reține un astfel de semn calificativ, este necesar să fie cunoscut conținutul acestuia, iar condamnarea persoanei în baza unor asemenea norme ar genera instituirea unui regim represiv și nu a unuia preventiv. Așadar, în lipsa unor repere fixe, inclusiv normative, calificarea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind „urmări grave” se face la discreția celor care aplică legea penală, justițialul aflându-se într-o stare de insecuritate juridică, deoarece prevederile privind ”urmările grave” sunt formulate de o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care le aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, ele nu îndeplinesc standardul calității legii penale, fiind contrare articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

Urmările grave ce apar în conținutul agravat al infracțiunilor, prevăzute la alin. (1¹), art. 335 CP, au o natură estimativă, motiv din care existența sau inexistența urmărilor grave și dimensiunea graduală a acestora trebuie să fie stabilită de instanță, în fiecare caz în parte. Pentru a rezolva problema întinderii urmării grave, ca de altfel al daunei considerabile într-un caz individual, este necesar să se ia în considerare cât de periculoasă este fapta comisă, având în vedere sensul general al justiției și conștientizarea juridică a societății, precum și impactul afectării interesului legal protejat. Dacă instanțele vor omite să soluționeze astfel de chestiuni de principiu, condamnarea se va considera una arbitrară, ceea ce va spori probabilitatea condamnării Republicii Moldova de către CtEDO pentru încălcarea previzibilității legii penale.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

16. Solicităm Curții Constituționale să declare neconstituționale prevederile „soldate cu urmări grave” din alin. (1¹) al art. 335 din Codul penal, ce contravin articolelor 1 alin. (3); 22, care garantează principiul legalității incriminării și al legalității pedepsei penale, în coroborare cu articolul 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege;

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

17. Anterior Curtea Constituțională nu s-a expus asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate.

VI - LISTA DOCUMENTELOR

18. La prezenta sesizare de către instanța de judecată urmează să fie anexate materialele cauzei penale respective.

VII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

19. Declar că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul Chișinău

Data 18 septembrie 2019

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2019

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței

Judecător

Maria Frunze

Grefier

Maria Morari

Cu participarea:

Procurorilor în Procuratura Anticorupție- Eugeniu Rurac și Mirandolina Sușîțcaia;

Apărătorilor inculpatului- Borislav Babenco și Alexei Frunze;

Inculpatului- Vladimir Zagorneanu;

Examinînd în ședință de judecată cererea înaintată de avocatul Borislav Babenco în numele inculpatului, Zagorneanu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării cauzei penale privind învinuirea lui Zagorneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

Partea descriptivă:

1.La data de 27 octombrie 2017, la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a parvenit cauza penală privind învinuirea lui Zagorneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova.

2.La data de 30 octombrie 2017, prezenta cauză penală a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionaare a Dosarelor ceea ce se confirmă prin fișă de repartizare anexată la materialele dosarului.

3.Prin încheierea din data de 02 noiembrie 2017, în acord cu prevederile art. 345 alin.(1) CPP a fost fixat termenul pentru examinarea prezentei cauze penale.

4.În ședința de judecată **avocatul Borislav Babenco în interesele inculpatului Zagorneanu Vladimir** a solicitat sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității a sintagmei „soldate cu urmări grave” care se conține în dispoziția art. 335, alin. (1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova, prin prisma prevederilor articolelor 1, alin. (3), art. 22, care garantează principiul legalității incriminării și al legalității pedepsei penale, în coroborare cu articolul 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 6, paragraful 1 și art. 7, paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege, prin prisma art. 20, 23 din Constituția Republicii Moldova.

5.În motivarea cererii avocatul Borislav Babenco a indicat că, urmărirea penală în cauza penală nr. 2016978203 a fost pornită la data de 22 octombrie 2016, de organul de urmărire penală al CNA conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) CP al RM, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, săvârșite de către o persoană publică, soldată cu urmări grave intereselor publice. Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978263 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 328, alin. (3), lit. d) Cod Penal. Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978264 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 328, alin. (3), lit. d) Cod Penal. Urmărirea penală în cauza cu nr. 2016978265 a fost începută de către Procuratura Anticorupție la 05 decembrie 2016, conform elementelor de infracțiune prevăzute de art. 335, alin. (1¹) Cod Penal.

Astfel, la data de 05 decembrie 2016, cauzele penale nr. 2016978203, 2016978263, 2016978264 și 2016978265 au fost conexe, într-o singură cauză penală, acordându-i nr. 2016978203.

La 16 octombrie 2017 cauza penală pe faptele incriminate învinuitului Zagorneanu Vladimir Ivan a fost disjunsă într-o procedură separată, în partea ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 335,

alin. (1¹) Cod Penal.

5.1.A menționat că, potrivit Rechizitoriului întocmit de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Veaceslav Potînga, Zagoraneanu Vladimir este învinuit în faptul că el, activând în baza procesului-verbal al adunării generale a asociațiilor SC „Admiral Casino Imperial” SRL din 19.12.2005, în calitate de administrator și asociat al SC „Admiral Casino Imperial” SRL, fiind conform prevederilor art. 124 Cod Penal, persoană care gestionează organizația comercială, adică persoană căreia i s-a acordat permanent, prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice, abuzând de situația de serviciu gestionând de comun acord cu Donciu Mihail Sergiu și Borta Ghenadie Ion, SC „Admiral Casino Imperial” SRL, acționând din interes material personal, a comis abuz de serviciu, soldate cu urmări grave.

5.2 A făcut trimitere la dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează principiul legalității incriminării și al pedepsei penale (*nullum crimen, nila poena sine lege*). Potrivit art.7 §1 CEDO, nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituie o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional (*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*).

5.3 Apărătorul inculpatului, a mai făcut referire la Jurisprudența Curții Constituționale, care a reținut că, principiul în discuție are consecințe atât în activitatea de elaborare a normelor penale, cât și în procesul aplicării acestora. Altfel spus, acesta este obligatoriu deopotrivă pentru legislator și pentru judecător. În activitatea legislativă, principiul legalității incriminării și a pedepsei intervine atât sub aspect material, cât și sub aspect formal. Sub aspect material, acest principiu îi impune legislatorului două obligații fundamentale: (1) să prevadă într-un text de lege faptele considerate infracțiuni și pedepsele aferente; și (2) să redacteze textul legal cu suficientă claritate, pentru ca orice persoană să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile care intră sub incidența lui. Aspectul formal se referă la obligația adoptării normelor penale ca legi organice, potrivit articolului 72 alin. (3) lit. n) din Constituție (*HCC nr. 12 din 14 mai 2018, §§ 35, 36; nr. 22 din 1 octombrie 2018, & 30*).

5.4 A atras atenția asupra faptului că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduită incriminată, astfel încât săptă, ca semn al laturii obiective, să fie certă definită, dar nu identificată prin interpretare extensivă de către cei care aplică legea. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrariului (*HCC nr. 21 din 22.07.2016, & 70*).

5.5 Un argument în susținerea celor invocate mai sus, este și Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal (*excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave*). Prin Hotărârea respectivă, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional articolul 328 alineatul (3) litera d) din Codul penal al Republicii Moldova și a indicat că având în vedere faptul că noțiunea de „urmări grave” se regăsește și în alte articole ale Codului penal, Curtea a atras atenția Parlamentului în privința necesității aducerii normelor penale în corespondere cu raționamentele expuse în hotărârea menționată.

5.6 A indicat că, Curtea Constituțională a remarcat că nu există niciun text normativ care ar defini noțiunea de „urmări grave”, utilizată în articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal. De asemenea, legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice gravitatea urmării prejudiciabile. Astfel, există riscul ca gravitatea să fie apreciată în baza unor criterii arbitrale și discreționare de către cei dotati cu competența aplicării legii penale.

5.7 De asemenea, Curtea a constatat că unii judecători care s-au confruntat cu problema calificării cazurilor cu „urmări grave” au aplicat direct Convenția Europeană, menționând, între altele, că pentru a se reține un astfel de semn calificativ, este necesar să fie cunoscut conținutul acestuia, iar condamnarea persoanei în baza unor asemenea norme ar genera instituirea unui regim represiv și nu unul preventiv. Așadar, în lipsa unor repere fixe, inclusiv normative, calificarea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind „urmări grave” se face la discreția celor care aplică legea penală, justificabilul aflându-se într-o stare de insecuritate juridică, deoarece prevederile privind „urmările grave” sunt formulate de o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care le aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, ele nu îndeplinesc standardul calității legii penale, fiind contrare articolelor 1 alin. (3) și 22, corroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

5.8 A invocat că, urmările grave ce apar în conținutul agravat al infracțiunilor, prevăzute la alin.(1¹) art. 335 Cod Penal, au o natură estimativă, motiv din care existența sau inexistența urmărilor grave și dimensiunea graduală a acestora trebuie să fie stabilită de instanță, în fiecare caz în partea. Pentru a rezolva problema intinderii urmării grave, ca de altfel al daunei considerabile într-un caz individual, este necesar să se ia în considerare cât de periculoasă este fapta comisă, având în vedere sensul general al justiției și conștientizarea juridică a societății, precum și impactul afectării interesului legal protejat. Dacă instanțele vor omite să soluționeze astfel de chestiuni de principiu, condamnarea se va considera una arbitrară, ceea ce va spori probabilitatea condamnării Republicii Moldova de către CEDO pentru încalcarea previzibilității legii penale.

Poziția participanților la proces:

6. Inculpatul Zagorneanu Vladimir și apărătorul acestuia, Alexei Frunze, în ședința instanței de judecată au susținut cererea înaintată de apărătorul, Borislav Babenco, integral.

7. Procurorii în Procuratura Anticorupție, Eugeniu Rurac și Mirandolina Sușîcaia, au susținut că, reieșind din învinuirile care au fost aduse de organul de urmărire penală la etapa urmăririi penale, agravanta „urmări grave” persistă, la moment acuzarea nu și-a modificat învinuirea. Totodată a indicat că, ținând cont de Hotărârile Curții Constituționale privitor la ridicarea excepției de neconstituționalitate, a considerat oportună și pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de avocatul inculpatului.

Aprecierea instanței de judecată:

8. Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră cererea înaintată de avocatul Borislav Babenco în numele inculpatului Zagorneanu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „soldate cu urmări grave” din dispoziția art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al RM, întemeiată și o va admite din următoarele considerente:

9. În conformitate cu dispoziția art.7 alin.(3) Cod de procedură penală, *„Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.”*

10. Potrivit art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția RM, „Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție”.

11. Totodată aceleași prevederi se regăsesc și în art.4 alin.(1) lit.a), g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr.317 din data de 13.12.1994 și în art. 4 alin.(1) lit. a) și g) din Codul Jurisdicției constituționale.

12. La fel, instanța de judecată notează că în temeiul Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016, s-a statuat că în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115,116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul căror se află cauza;

Mai mult decât atât, prin aceeași hotărâre, Curtea Constituțională, a relevat că, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeinicieei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

13. După această proiectare a cadrului normativ de referință, în spătă, instanța de judecată reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din data de 09 februarie 2016.

14. Or, obiectul excepției de neconstituționalitate invocat supra îl constituție sintagma „*soldate cu urmări grave*” din dispoziția art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova - care intră în categoria actelor menționate la art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituția RM. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către un participant la prezentul proces penal - avocatul, Borislav Babenco în numele inculpatului Zagoraneanu Vladimir.

15. În circumstanțele relatate instanța de judecată conchide că, în spătă nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având același obiect de examinare, în situația dată problemele de drept ridicate de avocatul, Borislav Babenco fiind diferite decât cele asupra căror s-a expus Curtea Constituțională.

16. Totodată, normele procesuale invocate drept neconstituționale de către avocatul, Borislav Babenco în numele inculpatului Zagoraneanu Vladimir urmează a fi aplicate la examinarea prezentei cauze penale în instanța de fond.

17. În acest context, notăm că în spătă sunt întrunite condițiile legale de ridicare a excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*soldate cu urmări grave*” din dispoziția art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova.

18. Totodată, instanța de judecată consideră necesar a dispune suspendarea examinării cauzei penale privind învinuirea lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova, pînă la examinarea de către Curtea Constituțională, a excepția de neconstituționalitate.

18. Sintetizînd circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea înaintată de avocatul Borislav Babenco în numele inculpatului Zagoraneanu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării cauzei penale privind învinuirea lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 7, 341-342 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

D I S P U N E:

Se admite cererea înaintată de avocatul Borislav Babenco în numele inculpatului, Zagoraneanu Vladimir privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării cauzei penale privind învinuirea lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova.

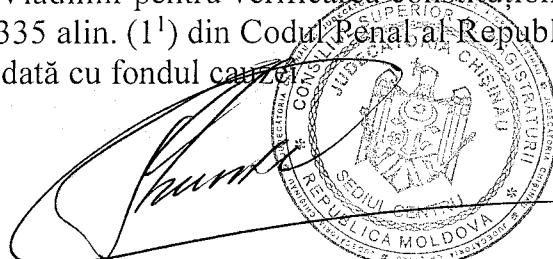
Se ridică excepția de neconstituționalitate, la sesizarea depusă de avocatul Borislav Babenco în numele inculpatului Zagoraneanu Vladimir pentru verificarea constituționalității sintagmei „*soldate cu urmări grave*” din dispoziția art. 335 alin. (1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova, prin prisma prevederilor articolelor 1 alin. (3), art. 22, art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Zagoraneanu Vladimir Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1¹) Cod Penal al Republicii Moldova, pînă la examinarea de către Curtea Constituțională, a excepția de neconstituționalitate.

Se remite în adresa Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul, Borislav Babenco în numele inculpatului Zagoraneanu Vladimir pentru verificarea constituționalității sintagmei „*soldate cu urmări grave*” din dispoziția art. 335 alin. (1¹) din Codul Penal al Republicii Moldova.

Încheierea poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
Judecător

Maria Frunze